

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/183/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215208117
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215208117.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou, v právnej veci navrhovateľa: Groupama Garancia Biztosító Zrt., Október 6.utca 20, 1051 Budapest, Maďarsko, konajúci prostredníctvom Groupama Garancia poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47 236 060, zastúpený: Advokátska kancelária AK Hrabovská s.r.o, Jakubovo námestie 9, Bratislava, IČO: 47 251 476, proti odporcom: 1. Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, 2. N. T., bytom P. X, T. T., 3. S. T., bytom P. X, D., o zaplatenie 286,98 Eur, takto

rozhodol:

Odporca v 1.rade, odporca v 2.rade a odporca v 3. rade s ú p o v i n n í, spoločne a nerozdielne, zaplatiť navrhovateľovi sumu 286,98 Eur na účet zriadený v N. D. I., O..I., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, č. účtu v tvare IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, všetko v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca v 1.rade, odporca v 2.rade a odporca v 3. rade s ú p o v i n n í, spoločne a nerozdielne, zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania 17,-Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 228,19 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa zriadený v Č., O..I., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, č. účtu v tvare IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, všetko v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca v 1.rade, odporca v 2.rade a odporca v 3. rade s ú p o v i n n í, spoločne a nerozdielne, zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 34,91 Eur, na účet Okresného súdu Bratislava II, všetko v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 30.3.2015 sa navrhovateľ domáhal voči odporcom zaplatenia sumy 286,98 Eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že medzi navrhovateľom ako poisťovateľom a poškodeným ako poistníkom (ktorý bol zároveň poisteným) došlo k uzavretiu poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXX (havarijné poistenie vozidiel) na motorové vozidlo zn. Š. F. EČV: N.. Dňa 21.8.2013 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla F. A. EČV: T. vo vlastníctve odporcu v 2.rade bolo poškodené motorové vozidlo poisteného. Vodičom motorového vozidla F. A., EČV: T. v čase škodovej udalosti bol odporca v3.rade. Navrhovateľ vyplatil poistenému poistné plnenie vo výške 286,98 Eur a tým na neho prešlo v zmysle § 813 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody. Na vozidlo F. A. bolo v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. u odporcu v 1.rade. S poukazom na § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Navrhovateľ bol teda oprávnený uplatniť nárok na plnenie buď priamo proti škodcovi, alebo proti poisťovateľovi. Pasívna vecná legitímácia odporcu v 2. a 3. rade je daná tým, že za škodu spôsobenú prevádzkou

motorového vozidla zodpovedá prevádzateľ tohto dopravného prostriedku (§ 427 OZ), nie je tým vylúčená zároveň zodpovednosť vodiča motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodovej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti (§ 420 OZ). Navrhovateľ vyzval odporcu v 1.rade na refundáciu poistného plnenia, čo odporca odmietol s poukazom na to, že škoda spôsobená otváraním dverí nie je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ale prípadným zanedbaním prevenčnej povinnosti vodiča, škoda preto nie je krytá z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

V rámci odporu odporcu v 1.rade proti platobnému rozkazu vydanému súdom, tento vyjadril nesúhlas s dôvodnosťou uplatneného nároku, nakoľko nie je predmetom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to z dôvodu, že ku škode nedošlo pri prevádzke vozidla a škoda nebola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Poukázal na viaceré závery, vyplývajúce z judikatúry slovenských súdov, kedy motorové vozidlo je v prevádzke len vtedy, keď síce stojí, ale jeho motor je v chode. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava k jazde a bezprostredné výkony po ukončení jazdy. Prevádzka motorového vozidla je jednou zo základných podmienok posúdenia nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 427 OZ. Táto zodpovednosť teda neprichádza do úvahy pri každom spôsobení škody dopravným prostriedkom, ale len vtedy, keď je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky. Dlhodobé odstavenie vozidla nie je možné považovať za prevádzku v zmysle § 427 OZ. Ústrednou otázkou posúdenia nárokov na náhradu škody preto je skúmanie toho, či škoda vzniknutá pri škodovej udalosti je v priamej príčinnej súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla poisteného. Vozidlo je v prevádzke len vtedy, ak je v chode motor. Prevádzkou vozidla je aj uvedenie vozidla do pohybu po uvoľnení ručnej brzdy i bez uvedenia motoru do chodu. V prípade tejto konkrétnej škodovej udalosti nebol motor vozidla F. A. v chode a vozidlo sa ani samovoľne nepohybovalo, bolo odstavené. Ani samotné otvorenie dverí nemožno považovať za špecifikum povahy prevádzky vozidla, a nie je okolnosťou, ktorá je vlastná osobitnej povahe prevádzky vozidla. Poukázal na to, že vznik zodpovednosti za škodu v tomto prípade sa môže odvodzovať výlučne od ustanovenia § 415 a § 420 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 9.11.2015 reagoval na tvrdenia odporcu v 1.rade, pričom nesúhlasil s jeho zúženým názorom na posúdenie otázky osobitnej povahy prevádzky vozidla. Podľa jeho názoru je na mieste výklad v širšej rovine. Ku vzniku škody došlo v priamej príčinnej súvislosti s otvorením zadných dverí motorového vozidla, ktoré tvorilo prekážku okoloidúcemu motorovému vozidlo. Došlo tak k stretu prevádzok dopravných prostriedkov a to v súvislosti s osobitnou povahou ich prevádzky. Ak škodu spôsobili okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke, liberácia nie je možná. Zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti, nie je preto potrebný protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá ani jej zavinenie. Osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva na okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou dopravného prostriedku. Nie je vždy určujúce, či motor vozidla je v chode, dôležité je aj postavenie dopravného prostriedku, jeho, prípadne vodičova účasť na cestnej premávke ako aj práve vykonávané úkony vo vzťahu k dopravnému prostriedku, ktoré majú charakter osobitnej prevádzky (otváranie a zatváranie dverí) alebo sú inej povahy (umývanie vozidla). Preto podľa názoru navrhovateľa je prevádzkou dopravného prostriedku otvorenie dverí na motorovom vozidle a poškodenie iného vozidla. Taktiež poukázal na judikatúru súdov, v zmysle ktorej ak v dôsledku zlyhania vodiča vytvorí prekážku pre ostatných účastníkov premávky, ktorá pre nich predstavuje bezprostredné nebezpečenstvo kolízie, a to aj bez ohľadu na skutočnosť, či je v okamihu škodovej udalosti v činnosti motor takého vozidla alebo či sa vozidlo stalo bezprostredne pred škodou udalosťou nepojazdným a z akých dôvodov. Zlyhaním vodiča a rozumie akékoľvek vôľové a mimovôľové správanie, ktoré je v príčinnej súvislosti so vznikom škody, od úmyselného konania, cez nedbanlivostné konanie až po nezavinené konanie. V zmysle vyššie uvedeného dopravné prostriedky predstavujú technické zariadenia, s prevádzkou ktorých sú spojené zvýšené nároky na ich ovládanie, škoda je spôsobená zvláštnou povahou prevádzky motorového vozidla aj vtedy, ak je spôsobená jeho typickými vlastnosťami, zvýšenou rýchlosťou, obmedzenou ovládateľnosťou, vysokou hmotnosťou, technickou konštrukciou. Dôvodom nutnosti širšieho pojmu prevádzka motorového vozidla je aj naplnenie zmyslu objektívnej zodpovednosti za škodu v doprave a zabezpečenie zvýšenej ochrany poškodených. Ak teda vozidlo v dôsledku zlyhania vodiča vytvorí prekážku pre ostatných účastníkov prevádzky, ktorá pre nich predstavuje bezprostredné nebezpečenstvo kolízie, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je v okamihu škodovej udalosti motor v chode, ide jednoznačne o prevádzku motorového vozidla. Stojace vozidlo je v prevádzke, pokiaľ nie je z prevádzky vyradené vhodným miestom , časom, ako aj iným

okolnostiam primeraným spôsobom, napríklad takým postavením mimo pravidelnú jazdnú dráhu, že nie je prekážkou pravidelnej všeobecnej doprave a že pri nej nie je potrebné ho brať na zreteľ. Vyradením vozidla z prevádzky preto nie je jeho zanechanie nevhodným spôsobom na takom mieste, kde bude tvoriť prekážku pre ostatných účastníkov.

Odporca v 3.rade návrh neuznal z dôvodu, že vodič motorového vozidla Š. F. nevenoval pozornosť vedeniu vozidla tak, ako mal a telefonoval a prešiel okolo v plnej rýchlosti. Uvedol, že on ako vodič motorového vozidla F. A. mal na ňom zapnuté výstražné smerovky.

Súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý písomne na pojednávania volaný nebol, prípadne jeho neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca. Rovnako súd vec prejednal v neprítomnosti odporcu v 2.rade, ktorý bol na jednotlivé pojednávania riadne predvolaný, o odročenie pojednávania však nikdy nežiadal.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu v 3. rade, svedka N. J., oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov: výpisom s Obchodného registra vložka č.XXXX/B V. Po, poisťovňou č. XXXXXXXXXX-havarijné poistenie motorového vozidla zo dňa 24.4.2012, Všeobecnými poisťovňami podmienkami pre poistenie motorových vozidiel, účinnými dňom 1.8.2011, faktúrou č. XXXXXXXX splatnou dňa 22.1.2011, osvedčením o evidencii motorového vozidla (technický preukaz), záznamom o dopravnej nehode zo dňa 21.8.2013, oznámením škodovej udalosti z poistenia motorového vozidla zo dňa 28.1.2014, kalkuláciou opravy, záznamom o poškodení vozidla, faktúrou č. XXXXXXXX splatnou dňa 18.9.2013 znejúcou na sumu 278,40 Eur, likvidačnou správou k poisťovnej udalosti z havarijného poistenia zo dňa 12.2.2014, oznámením o vyplatení náhrady škody zo dňa 19.2.2014, potvrdením o poistení vozidla F. A. EČV:T. ku dňu 21.8.2013, výzvou zo dňa 20.2.2014, oznámením stanoviska k škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX zo dňa 11.11.2013, výpisom z Obchodného registra vložka č. XXX/B, V. I., čestným vyhlásením O. T., a zistil nasledovný skutkový stav:

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ dňa 24.4.2012 uzavrel so spoločnosťou T. T. J.-J. J. ako poisťovníkom (a zároveň poisťovňou) poisťovňu zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla Š. F. EČV: N..

Zo záznamu o dopravnej nehode je zrejmé, že dňa 21.8.2013 došlo v Dubnici nad Váhom k stretu dvoch motorových vozidiel a to motorového vozidla Š.J. F. EČV: N., ktorého vodičom v čase nehody bol N. J. (ďalej v zázname označené ako vozidlo "A") a motorového vozidla F. A., EČV: T. (ďalej v zázname označené ako vozidlo "B"), ktorého držiteľom bol N. T. (odporca v 2.rade) a vodičom v čase nehody p. S. T. (odporca v 3.rade). V zmysle tohto záznamu, ktoré podpísali obaja vodiči motorových vozidiel bolo uvedené, že nehodu zaviniel vodič vozidla B a bolo vyslovene uvedené / zaškrtnutím príslušnej kolónky/, že nehodu nezaviniel vodič vozidla A a pri nehode nedošlo ani k vzniku spoluviny oboch zúčastnených.

Je zrejmé, že spoločnosť T. T. J.-J. J. ako poisťovník si uplatnil voči navrhovateľovi ako poisťovník poskytnutie poisťovného plnenia v zmysle uzavretej poisťovnej zmluvy, pričom v oznámení škodovej udalosti zo dňa 28.1.2014 opísal jej vznik a priebeh tak, že vinník (vodič vozidla "B") otváral zadné dvere tak, že nimi poškodil ľavý bok okolo prechádzajúceho vozidla "A". Už v tomto oznámení bolo uvedené, že motorové vozidlo F. A. (vozidlo "vinníka") bolo zákonne poistené u odporcu v 1.rade. Navrhovateľ v konaní preukázal, že pristúpil k likvidácii tejto škodovej udalosti, pričom v zmysle likvidačnej správy bola stanovená výška plnenia poškodenému poisťovníkovi T. T. J.-J. J. na sumu 286,98 Eur. Skutočnosť, že došlo aj k následnému plneniu a uhradeniu tejto sumy poisťovnému, má súd za preukázanú z oznámenia o vyplatení škodovej udalosti zo dňa 19.2.2014.

V konaní nebolo medzi účastníkmi konania sporné a táto skutočnosť nesporne vyplýva aj z predloženého potvrdenia o poistení (č.l. 32), že na motorové vozidlo F. A. EČV:T. bola ku dňu 21.8.2013 riadne uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to u odporcu v 1.rade.

Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi v 1.rade listom zo dňa 20.2.2014 zaplatať sumu 286,98 Eur. Odporca v 1.rade vo svojom stanovisku zo dňa 11.11.2013 uviedol, že škoda spôsobená otváraním dverí vodičom nie je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ale prípadných zanedbaním preventívnej

povinnosti vodiča, preto škoda nie je krytá poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 427 zákona č. 40/1964 Z.z

Odporca v 3.rade v rámci svojho výsluchu uviedol, že ku škodovej udalosti došlo v Dubnici nad Váhom, kedy so svojim motorovým vozidlom F. A. niesol zákazníkovi nábytok. Zastal na okraji vozovky, na ktorej boli vyznačené parkovacie miesta a to kolmo na smer jazdy. Nakoľko boli parkovacie miesta obsadené zastavil automobil v smere jazdy na vozovke. Po zastavení zapol výstražné svetlá. Vystúpil z automobilu a otvoril zadné pravé dvere, ktoré zaistil a obišiel automobil zozadu za účelom otvorenia ľavej časti zadných dverí. Pri otvorení ľavej časti zadných dverí pocítil náraz do ruky. Narazilo do neho motorové vozidlo Š. F.. Jeho dcéra sedela na prednom sedadle a povedala mu, že vodič Š. F. telefonoval. Následne motorové vozidlo Š. F. zastalo, odporca v 3.rade išiel za vodičom a videl, že má mobil na zemi, spýtal sa ho, čo robí a vodič mu odpovedal, že mu spadol telefón. Po konfrontácii so záznamom o dopravnej nehode, v ktorého obsahu bolo uvedené, že škodovú udalosť zavinil odporca v 3.rade, tento uviedol, že síce spravil aj on chybu, ale má za to, že keby vodič motorového vozidla Š. F. išiel normálne, tak k stretu nedôjde. Policajtov nevolali, nakoľko nevznikla veľká škoda. Odporca v 3.rade potvrdil, že v čase zrážky bol motor motorového vozidla F. A. vypnutý. Od zastavenia vozidla do zrážky uplynuli asi 2 minúty a to len čo zastavil auto, vypol motor, otvoril zadné prave dvere a presunul sa k ľavým. Uviedol, že nevidel, že sa k nemu približuje motorového vozidlo Š. F., všimol si, že toto stálo pred tým na parkovisku. Zadné dvere automobilu odporca v 3.rade otváral za účelom vyloženia nábytku, ktorý bol široký.

Svedok N. J., vodič motorového vozidla Š.J. F., potvrdil, že k škodovej udalosti došlo v Dubnici nad Váhom. Nastúpil do motorového vozidla Š.J. F., ktoré bolo odstavené na parkovisku, toto naštartoval, uviedol do chodu a asi o 2 vchody ďalej stála dodávka. Keď išiel okolo nej, otvorili sa na dodávke zadné dvere (dvere kufra) a došlo k oškretiu vozidla Š. F.. Ulica na ktorej došlo k stredu motorových vozidiel mala po oboch stranách parkovacie miesta, pričom dodávka neparkovala na parkovacom mieste, ale stála na vozovke v smere jazdy. Pred zrážkou videl samotnú dodávku, vodiča tejto si však nevšimol. Svedok si nepamätal, či mala odstavená dodávka zapnuté výstražné svetlá. Uviedol, že počas vedenia motorového vozidla netelefonoval. Po zrážke svedok zastal, vystúpil z vozidla a spolu s vodičom dodávky spisali záznam o nehode, políciu nevolali. Okrem vodiča, nebol nikto iný na mieste prítomný. Uviedol, že podľa jeho názoru nehodu zavinil jednoznačne vodič dodávky, svedok totiž nemohol vedieť, že bude otvárať zadné dvere. Minimálne sa mal pozrieť, či nejde nejaké auto. Špecifikoval tiež poškodenia, ku ktorým došlo na dodávke- poškodilo sa spätné zrkadlo a zadné dvere na strane vodiča. Svedok uviedol, že išiel asi rýchlosťou 40 km/h. Svedok nevedel presne uviesť šírku vozovky, na ktorej došlo k stretu automobilov, avšak aj v prípade, že by zaregistroval otvorenie zadných dverí na dodávke, tak by sa týmto nedalo vyhnúť, resp. asi by zasiahol stojace vozidlá. Celkovo šírka vozovka bola len tak na 2 autá, aby sa vzájomne obišli.

V čestnom vyhlásení zo dňa 30.1.2016 O. T., dcéra odporcu v 3.rade uviedla, že bola prítomná pri kolízii automobilov dňa 21.8.2013. Po tom, ako otec zastavil dodávku, zapol výstražné svetlá a vypol motor. Pár metrov pred nimi stálo auto z pizzerie, všimla si ako pán z pizzerie odovzdal pizzu a nasadol do auta. Zobral do ruky telefón a keď bolo auto v pohybe začal vyťukávať čísla, potom si telefón priložil k uchu. Potom počula ako narazil do dodávky. Viac uviesť nevedela, pretože sedela v aute.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 813 ods. 1 OZ ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

Podľa § 822 OZ, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa § 823 OZ, náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "citovaný zákon") povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo je prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenájatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Podľa § 4 ods.4 citovaného zákona poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 23 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo. Ak nie je ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, vodič smie v obci zastaviť a stáť kolmo, prípadne šikmo na okraj cesty alebo zastaviť v druhom rade. Pri stáťí musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy. Pri zastavení musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre oba smery jazdy.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. otvárať dvere alebo bočné steny vozidla, ako aj nastupovať do vozidla alebo vystupovať z neho sa smie len vtedy, ak tým nie je ohrozená bezpečnosť nastupujúcich osôb alebo vystupujúcich osôb ani iných účastníkov cestnej premávky.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a prihliadnutím na obsah vykonaných listinných dôkazov, výpovedí odporcu v 3. rade a svedka, ako aj jednotlivých prednesov účastníkov konania, súd uvádza, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a súd mu preto v plnom rozsahu vyhovel.

Súd podrobil zistené skutkové okolnosti právnym úvahám, pri ktorých vychádzal z postavenia a vzájomných vzťahov medzi účastníkmi konania. V prvom rade je nutné ustáliť, že navrhovateľ ako poisťovateľ uzavrel s tretím subjektom ako poisteným poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla. Znamená to, že v prípade vzniku škody na motorovom vozidle mu vznikla povinnosť poskytnúť poistenému poistné plnenie, čo aj realizoval a to vo výške žalovanej istiny v nádväznosti na škodovú udalosť, ku ktorej došlo dňa 21.8.2013. V tento deň došlo k stretnutiu dvoch motorových vozidiel tak, že odporca v 3. rade ako vodič motorového vozidla F. A. zastal na vozovke v smere jazdy, vypol motor, vystúpil z vozidla a prešiel na jeho koniec, kde najskôr otvoril pravé zadné dvere (dvere kufru) vozidla a následne otvárajúc ľavé dvere, došlo k zrážke otváraných dverí s okoloidúcim motorovým vozidlom Š. F., ktoré viedol svedok N. J.. Odporca v 2.rade bol držiteľom motorového vozidla F. A.. Na toto motorové vozidlo bola uzavretá zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a to v poisťovni Wüstenrot poisťovňa, a.s. (odporcom v 1.rade).

Navrhovateľ v konaní osvedčil, že v zmysle zmluvy o havarijnom poistení poskytol poistenému poistné plnenie, v rámci ktorého mu uhradil sumu 286,98 Eur. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby bol navrhovateľ v konaní úspešný v plnom rozsahu a voči všetkým označeným odporcom, musel súdu osvedčiť existenciu viacerých skutočností. V prvom rade musel osvedčiť, že ku škode došlo prevádzkou motorového vozidla a v priamej príčinnej súvislosti s touto prevádzkou. V takomto prípade by bolo dôvodné uplatnenie si nároku voči odporcovi v 1.rade ako poisťovni, u ktorej bolo povinne zmluvne poistené motorové vozidlo prevádzkovateľa v zmysle § 813 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. , ako aj voči samotnému prevádzkovateľovi- teda odporcovi v 2.rade a to v zmysle ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka. Taktiež bolo jeho povinnosťou osvedčiť,

že ku škode došlo v dôsledku porušenia povinnosti vodiča motorového vozidla F. A., teda odporcu v 3. rade.

Súd uvádza, že z vykonaného dokazovania má za preukázané, že ku škode na motorovom vozidle Š. F. došlo v priamej príčinnej súvislosti s udalosťou vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Práve otázka ustálenia, čo možno zahrnúť pod pojem osobitná povaha prevádzky motorového vozidla, bola medzi účastníkmi konania sporná. Súd preto podrobil priebeh stretu dopravných prostriedkov skúmaniu, práve v kontexte možnosti resp. nemožnosti zaradenia nehodového deja pod pojem prevádzka motorového vozidla. Súd vychádzal z preukázaného záveru, že motorové vozidlo F. A. v čase zrážky nebolo v pohybe (bolo odstavené na vozovke), nemalo zapnutý motor a boli pustené výstražné svetlá. Ku zrážke došlo bezprostredne po zastavení vozidla, kedy ako sám odporca v 3. rade uviedol, len vystúpil z auta, toto obišiel a otvoril zadné dvere. Bolo nepochybné, že vozidlo bolo odstavené priamo na vozovke, nebolo odparkované na vyznačenom parkovacom mieste, nakoľko všetky boli obsadené (ako uviedol sám odporca v 3. rade). Znamená to, že motorové vozidlo zostalo naďalej súčasťou cestnej premávky, kedy vytvorilo prekážku v jej plynulosti. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd nemôže súhlasiť s tvrdením odporcu v 1. rade, že vozidlo v prevádzke nebolo a otvorenie dverí na vozidle nemá svoj pôvod v osobitnej povahe prevádzky. V prvom rade vozidlo zostalo odstavené priamo na jazdnom pruhu vozovky, čím vytvorilo potenciálne nebezpečenstvo kolízie s iným vozidlom, alebo účastníkom cestnej premávky. Okrem toho, k stretu vozidiel došlo bezprostredne po odstavení vozidla, kedy cieľom vodiča bolo vyloženie nákladu z kufra automobilu. Skutočnosť, že odstavené vozidlo bolo v prevádzke a tvorilo prekážku pre ostatné motorové vozidlá, osvedčuje aj skutočnosť, že malo spustenú výstražnú signalizáciu, ktorej spustenie vo svojej podstate odôvodňuje záver, že vozidlo, hoci stálo a nemalo zapnutý motor, bolo v stálej prevádzke, kedy výstražnou signalizáciou nepochybne vykazovalo známky svojej prevádzkovej činnosti. Okrem toho sa súd nestotožňuje s argumentáciou odporcu v 1. rade, ktorý uvádza, že otváranie dverí na automobile nie je prejavom jeho prevádzky. Otváranie dverí na aute, ktoré nasledovalo po ukončení jazdy a odstavení vozidla, je prejavom konštrukčných možností automobilu, a v prípade, že toto nie je odstavené na mieste určenom pre parkovanie, ale stojí na vozovke so zapnutými výstražnými svetlami, predstavuje nepochybne úkon, ktorý možno subsumovať pod pojem prevádzka motorového vozidla. Ako už bolo uvedené automobil zostal súčasťou cestnej premávky, čo takto nepochybne vyhodnotil aj samotný odporca v 3. rade, keď pustil výstražnú signalizáciu, čo je úkon smerujúci k upozorneniu ostatných účastníkov cestnej premávky na možnosť kolízie, resp. nebezpečenstvo na ceste. Taktiež svedok N. J. uviedol, že motorové vozidlo F. A. v podstate zostalo stáť na pomerne úzkej ceste, kde zabralo svoj jazdný pruh a kde aj v prípade, že by zaregistroval otvorené dvere, nemohol sa týmto vyhnúť, bez toho, aby nedošlo k stretu s ostatnými odparkovanými vozidlami. Je teda zrejmé, že motorové vozidlo, vychádzajúc z miesta, kde bolo odstavené, z časových okolností (kedy došlo k stretu bezprostredne po jeho odstavení), spôsobu jeho odstavenia (kedy tvorilo prekážku cestnej premávky) zostalo subjektom cestnej premávky a k stretu motorových vozidiel došlo v nepochybnej súvislosti s osobitnou povahou jeho prevádzky. Súd len dodáva, že ustálenie záveru o spôsobe škody osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, je v každom prípade závislé od špecifických skutkových okolností, za ktorých k tej ktorej škodovej udalosti došlo. Preto nemožno zo samotnej judikatúry súdov vynímať len konkrétne závery a právne vety, ale je potrebné prihliadnuť na osobitosti toho ktorého sporu. V konečnom dôsledku aj z tohto dôvodu je judikatúra, resp. rozhodovacia činnosť súdov, zaoberajúca sa subsumpciou konkrétnych skutkových okolností pod pojem prevádzka motorového vozidla, pomerne široká a dochádza k jej neustálemu prispôbovaniu potrebám praktického života.

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, preto súd konštatuje, že otvorením dverí na vozidle, došlo k vzniku škody na okoloidúcom motorovom vozidle Š. F.. Sám odporca v 3. rade neuviedol, že by sa pred otváraním ľavých zadných dverí ubezpečil, či oproti nejde iné motorové vozidlo a či nehrozí zrážka. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 24 zákona o cestnej premávke bolo jeho povinnosťou otvárať dvere len vtedy, ak nie je ohrozená bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky. Toto nepriamo potvrdil aj svedok J., ktorý konštatoval, že vodiča odstaveného vozidla nevidel a k zrážke došlo náhle, keď sa otvorili dvere. Tu súd uvádza, že tak odporca v 3. rade ako aj svedok sa zhodli v tom, že k nárazu došlo bezprostredne (v podstate ešte v čase otvárania dverí na odstavenom vozidle), čo možno jednoznačne vyhodnotiť tak, že vodič Š. F. nemal možnosť adekvátne reagovať a prípadne pribrzdiť idúce vozidlo za účelom vyhnutia sa zrážke. Jeho reakčná doba na vzniknutú situáciu bola minimálna. Preto nemožno za žiadnych okolností konštatovať jeho zavinenie. Súd pri ustálení tohto záveru vychádzal aj z nesporného uznania svojej zodpovednosti odporcom v 3. rade, ktorý podpísal

záznam o dopravnej nehode, kedy sám seba označil ako osobu, ktorá zavinila dopravnú nehodu. Jeho výpoveď na súdnom pojednávaní sa v kontexte vyššie uvedeného javí ako účelová. Okrem toho, súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k porušeniu povinnosti na strane vodiča motorového vozidla Š. F.. Jeho argument, že išiel neprímerane rýchlo, zostalo len v rovine nepreukázaných tvrdení. Rovnako súd neuveril tomu, že vodič v čase vedenia motorového vozidla údajne telefonoval. Ak by tomu bolo tak, je otázne, prečo už v čase vyhotovovania záznamu o dopravnej nehode, táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom reflektovaná. Toto nepotvrdil ani samotný svedok v konaní, ktorý vyslovene uviedol, že netelefonoval. Čo sa týka čestného vyhlásenia dcéry odporcu v 3.rade, ktorá mala sedieť v aute v čase stretu motorových vozidiel, ide o listinný dôkaz, ktorý vzhľadom na jej príbuzenský vzťah k odporcovi v 3. rade, súd vyhodnotil ako nedôveryhodný. Okrem toho, ak by aj bolo pravdivé tvrdenie, že vodič motorového vozidla Š. F. telefonoval v čase zrážky s motorovým vozidlom F. A., v konaní nebolo preukázané, že práve toto jeho porušenie povinností bolo príčinou vzniku samotnej škody. Súd preto ustálil, že práve porušením prevenčnej povinnosti odporcu v 3. rade (kedy neskontroloval možnosť otvorenia dverí bez toho, aby spôsobil nebezpečenstvo pre iného účastníka cestnej premávky) tento spôsobil škodu na motorovom vozidle Š. F..

Rozsah samotnej škody nebol účastníkmi konania rozporovaný, preto súd priznal uplatnený nárok v celom rozsahu. Odporca v 2. rade zodpovedal za škodu v zmysle § 427 OZ. Zodpovednosť v tomto prípade je koncipovaná ako objektívna, bez možnosti liberácie. Práve pre účely zmiernovania následkov dopravných nehôd, zákonodarca zaviedol povinnosť uzatvárať zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, kedy povinnosť plniť v prípade vzniku škodovej udalosti preberá poisťovateľ, v tomto prípade odporca v 1.rade. Povinnosť plniť pre odporcu v 1.rade vyplýva teda priamo z § 15 vyššie citovaného zákona. S prihliadnutím na ustanovenie § 813 ZO prešlo právo poškodeného na jeho poisťiteľa a to do výšky plnenia, ktoré bolo poškodenému poskytnuté. Ako už bolo vyššie uvedené odporca v 3.rade ako vodič motorového vozidla F. A., porušil svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ, bližšie špecifikovanú v ustanovení § 24 zákona o cestnej premávke, čím rovnako zavinil vznik škody na vozidle Š. F.. Všetkým trom odporcom teda svedčila pasívna vecná legitímácia v konaní a ich postavenie ako subjektov nesúcich hmotnoprávnu povinnosť uplatnenú v tomto konaní, považoval súd za preukázané a osvedčené.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi konania dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Nakoľko v tomto prípade dôvodnosť uplatneného nároku svedčí voči všetkým odporcom, hoci voči každému z iného právneho dôvodu, je v tomto prípade výlučne na navrhovateľovi, či si nárok uplatní len voči jednému z nich, alebo voči všetkým a to spoločne a nerozdielne.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery a nakoľko došlo k preukázaniu, že ku škode na motorovom vozidle Š. F. došlo v dôsledku osobitnej povahy prevádzky motorového vozidla, kedy zároveň odporca v 3. rade porušil zákonnú povinnosť, súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Súd navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania priznal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti odporcom, ktorí vo veci úspech nemali. Súd priznal navrhovateľovi náhradu iných trov konania vo výške 17 Eur, ktoré sú tvorené zaplateným súdnym poplatkom za podaný návrh na začatie konania. Taktiež súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 228,19 Eur a to za 6 úkonov právnej služby- 1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 20.2.2015, 2. písomné podanie na súd- návrh na začatie konania dňa 30.3.2015, 3. písomné podanie vo veci samej dňa 8.11.2015, 4. účasť na pojednávaní dňa 16.11.2015, 5. účasť na pojednávaní dňa 20.1.2016, 6.účasť na pojednávaní dňa 29.2.2016. Súd pri výpočte tarifnej odmeny za 1 úkon vychádzal z hodnoty sporu 286,98 Eur a v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej len vyhláška) vypočítal základnú tarifnú odmenu vo výške 23,24 Eur Eur za každý úkon.. Celková výška za všetky vyššie špecifikované právne úkony teda činila, 23,24 x 6, t.j. 139,44 Eur. Súd za každý úkon právnej služby priznal v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky náhradu hotových výdavkov a to nasledovne- 4x 8,39 Eur , 2 x 8,58, spolu 50,72 Eur. Nakoľko právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, súd v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky priznal tiež z odmeny a náhrad DPH vo výške 20%, t.j. (139,44 Eur + 50,72 Eur) + DPH, spolu 228,19 Eur.

Podľa §149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Okrem toho súd, v zmysle 148 Občianskeho súdneho poriadku, zaviazal odporcov, ako neúspešných účastníkov, na náhradu trov konania štátu. Tie sú tvorené vyplateným svedočným svedka N. J., za účasť na pojednávaní, konanom dňa 20.1.2016, ktoré súd priznal v zmysle uznesenia č.k. 13C/183/2015-100 zo dňa 28.1.2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.